

De ruiter met zijn blanke zwaard

trad.

En jagende toen de ganse nacht
van de avond tot de morgen
Fieredommiedommiedom Fiederalala
van de avond tot de morgen

En toen de morgen gekomen was
toen begon het meisje te wenen
Fieredommiedo.... (enz)

Weent niet, weent niet, en mijn allerliefste kind
En ik zal jou er voor betalen

En ik zal jou geven een ruitersring
en daarbij honderd daalders

En die honderd daalders begeer ik niet
Ik heb liever het heertje zelleve

En het heertje zelleve dat krijg je niet
Ga dan maar naar jouw moeder

En wat zal ik bij mijn moedertje doen
Mijn moedertje die leit uit het venster

Goeiemorgen mijn kind, goeiemorgen mijn kind
En waar heb je van de nacht geslapen

Ik ben van de nacht bij de ruiter geweest
en daar heb ik geslapen

Ben jij van de nacht bij de ruiter geweest
en dan moet jij ook wel kramen

En de ruiter die droomde op zekere nacht
en het was een zware drome

En hij droomde dat zijn zoetelief
In het kraambed was gestorven

En toen het morgen geworden was
Toen zei die kneggie, kom zadel mijn paardje

En toen het paardje gezadeld was
en toen reed-ie naar de poort van 't Sasse

En toen ie voor de poort van 't Sasse kwam
Toen begonnen de klokken te luien

En toen ie nog verder de stad in ging
En toen zag hij dragers komen

En hij hield er toen die dragers aan
Wat is hier toch aangaande

Hier is gestorven een jonge maagd
En die wordt vandaag begraven

En als hier gestorven een jonge maagd
Laat mij dat lijk eens kijken

En toen hij de kist geopend had
toen zag hij zijn geliefde

En hij nam toen de degen al van zijn zij
En stak het in zijn jonk harte

Daar lag nu de ruiter al met zijn bruid
En daar lagen zij allebeide